

ЗДРАВКО ПОПОВ АКОРДИ ИЗВЪН КЛАВИАТУРАТА

chitanka.info

Не отскоро изнемогвам върху това коварно понятие — антиромана... Не закусвам, не обядвам, спя прав, функционирам с капацитет една осма. Зная, че това вече ме е направило малокръвен, раздразнителен и досаден.

Що е антироманът!

Огледалото в служебния тоалет всяка следваща утрин отразява все по-завършен наркоман, а в къщи Цецка попита да не би да съм глътнал кутийката с габърчета, които майка ѝ търси от една седмица.

Антироманът...

Най-напред бях запитал инкасатора Амперов — кой знае защо. Като последица той веднага се строполи от стола, където беше стъпил, за да съзерцава електромера ми — по такъв начин, като да го бе халосал токът. Долната му челюст заработи като шевна машина и той инстинктивно свали шапката си, за да прикрие това.

— О... — каза той.

— Какво е това „О“!

— О...

— Чух вече, бе! Кръгъл невеж! Квадратен невеж! Инкасатор с инкасатор!

Човекът обърна шапката си наопаки, постави я погрешка където трябва и треперещ с цялата си антропология, излезе заднешком.

В консултацията не издържах и попитах тъкмо най-противното ми двуного на тоя свят — колегата Фитилчев — какво мисли по въпроса за антиромана. Клоунът си позволи да възпроизведе физиономия със Зевсово величие, погледна ме със снизходително презрение и каза:

— Юридически погледнато, това понятие е доста сложен комплекс от условности. На тази основа...

— Юридически мога да го погледна и аз, бе! Пипончо! Какво го питаш, той какво ти говори — ама адвокат с адвокат! Юрист!

Очевидно бе потребна намесата на специалист, дори в името на това, Цецка да има гарантиран баща и за в бъдеще: добре познавам себе си в момент, когато нещо ме затормози... Превключих паметта си и след малко фиксирах него — професионалния студент Емпедокъл Кокалов. Може би вече бе завършил филологията си.

Той наистина бе завършил, бе се установил по този повод като билетокъсач в операта и точно там аз го тупнах по рамото.

момент на вратата почука моят приятел и съкооператор Рашо, който е водопроводчик. На него винаги можех да кажа всичко...

— Антироманът ли? — махна с ръка той. — Че какво има толкоз! Самата дума го подсказва: имаме „анти“, имаме и „роман“. Първото зачертава второто! Тънкостта е другаде. В абсолютния смисъл, антироманът следва да отговаря на някои законни изисквания. Трябва да е писан от антиписател. Трябва самият да се чете „анти“ — тоест, като арабски паспорт. После, самото действие протича „анти“: героят се простира мъртъв, а след малко влиза следващият и го застрелва. Само че внимавай: с показалец! Мъртвият разбира играта, скача от килима и...

— Стига, бе! На кого ги приказваш ти тези, бе! Водопроводчик с водопроводчик! Тръбопроводчик!

— Но не се мъча да накарам водата да тече обратно! — засмя се Рашо и си излезе.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.